

Nr 370

Av herr Hellebladh m. fl., om ökade resurser för försvarets personalvård.

(Lika lydande med motion nr 445 i Andra kammaren)

I årets statsverksproposition förklarar chefen för försvarsdepartementet, att han anser att utbyggnaden av försvarets personalvård bör fortsätta. Han begränsar dock denna uppbyggnad till två nya tjänster — i Ystad och Borås.

Departementschefens förslag bör ses mot bakgrunden att ÖB, inom kostnadsramen för försvaret, äskat åtta nya tjänster inom försvarets personalvård samt därutöver sex nya tjänster vid de nya militärområdesstaberna. Riksdagen har ännu ej mottagit någon proposition om den nya regionala ledningsorganisationen, varför det nu ej är möjligt yttra sig om de sistnämnda tjänsterna.

Vi instämmer med försvarsministerns uttalande att försvarets personalvård bör utbyggas. Ett stort antal förband saknar nämligen fortfarande tillgång till heltidsanställda konsulenter med fullgod utbildning. Vi anser också att de nya militärbefälsstaberna har ett oavvisligt behov av heltidsanställda konsulenter liksom att den centrala organisationen bör få en förstärkning. Både i central instans och vid militärområdesstaberna har arbetsuppgifterna i fråga om planering, initiativåtgärder och allmän service i olika hänseenden ökat. Vi kan inte finna det logiskt, att man inom andra samhällsområden bygger ut dessa funktioner utan att samtidigt hålla minst samma utvecklingstakt inom försvaret.

1960 års värnpliktsutredning har framlagt ett betänkande, som torde leda till proposition under denna riksdag. En rationaliserad utbildning accentuerar ytterligare behovet av förbättrad omsorg om människorna i försvaret, både de fast anställda av alla kategorier och naturligtvis inte minst de värnpliktiga under såväl deras grundläggande utbildning som vid de kommande repetitionsövningarna. Personalvårdsåtgärder i ökad omfattning behövs för att ge vårt försvar full effekt. Med personalvård avses då främst förbättrad personalbehandling, ökad företagsdemokrati, personlig rådgivning i ekonomiska, sociala och rättsliga frågor, en utökad fritidsverksamhet med tillfälle till både förbättrade studiemöjligheter och trivselåtgärder av skilda slag.

Behovet av en sådan upprustning kan även motiveras med att de värn-

pliktiga i ökad omfattning nu måste fullgöra sin militärtjänst långt borta från sina hemorter och att de därvid inte skall ha lägre standard än sina jämnåriga kamrater där hemma, som har tillgång till ett utbyggt skolväsen och en alltmer tillgodosedd ungdomsverksamhet.

Försvaret ställer också stora krav på den anställda personalen, som därför också måste tillgodoses i nämnda hänseenden. Det synes sannolikt att mer betydande personalvårdsinsatser än vad de nuvarande resurserna medger skulle bidra till att minska de vakanser inom befälskårerna som nu allvarligt försvårar en effektiv utbildning och verksamhet i övrigt. Vidare har försvarets verkstäder, förvaltningar, förråd m. m. endast i obetydlig utsträckning tillgång till personalvårdsorgan. Även för dessa människor gäller att upprustningen i materialhänseende inte får skymma bort de mänskliga behoven i fråga om hjälp, rådgivning m. m.

De behov, som här redovisats, kräver en målmedveten och långsiktig upprustning av försvarets personalvård. Med den takt, som vi hittills sett i fråga om personalvårdens uppbyggnad, torde det dröja mer än ett decennium innan denna verksamhet får resurser för en väl avvägd effekt.

Trots all förståelse från vår sida för nödvändigheten att spara inom försvarsramen, kan vi inte finna annat än att utvecklingstakten beträffande personalvården snarast möjligt bör ökas. Vi förutsätter därvid, att försvarsministern under året framlägger ett förslag till regional ledningsorganisation, som innefattar sex nya konsulenttjänster inom de nya militärområdena som komplement till det betydande antal militära tjänster som beräknats för olika tjänsteområden.

Under dessa förutsättningar och med hänsyn till försvarsutredningens pågående arbete föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att en sådan avvägning inom försvarskostnaderna snarast möjligt åvägbringas att personalvården och den mänskliga omsorgen om individerna bakom våra vapen får ökade resurser.

Stockholm den 26 januari 1966

Arvid Helleblad

Lars Larsson

Ivan Svanström

Rikard Svensson

Svante Kristiansson
